

Η ομιλία του Π. Λαφαζάνη στην εκδήλωση της Iskra Χαιρετίζω θερμά την αγωνιστική παρουσία σας στο κάλεσμα των πέντε χρόνων της ιστοσελίδας μας, της Iskra.

Iskra ξέρετε, στα ρωσικά, σημαίνει σπίθα.

Και η Iskra ήταν η πρώτη επαναστατική εφημερίδα του Λένιν στα σκληρά τσαρικά χρόνια της Ρωσίας, η οποία δικαίωσε πλήρως τον τίτλο της.

Η δική μας Iskra πήρε από εκεί το όνομα της.

Φυσικά δεν χωράνε συγκρίσεις.

Αλλά και η δική μας Iskra έχει βοηθήσει με τη δική της σπίθα να ανάψει αυτά τα 5 σκληρά μνημονιακά χρόνια η μεγάλη φωτιά του αγώνα και της ελπίδας στην πατρίδα μας.

Φίλες και φίλοι,

Η μεγάλη σημερινή παρουσία σας επιβεβαιώνει ότι οι αντιμνημονιακοί δημοκρατικοί και προοδευτικοί αγώνες του λαού μας δεν πήγαν χαμένοι ούτε τελείωσαν.

Η μεγάλη σημερινή παρουσία σας ,τέλη Ιουλίου, δείχνει αντίθετα ότι αυτοί οι αγώνες συνεχίζονται και ότι θα πάρουν το επόμενο διάστημα νέα ορμή και έκταση.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Στο πρόσωπο σας και από αυτό το βήμα θέλω να τιμήσω όλους και όλες εκείνες και εκείνους τους εκατοντάδες χιλιάδες, που με γενναιότητα και πείσμα, αφηφώντας την τρομοκρατία, το φόβο και την πλύση εγκεφάλου, είπαν ένα περήφανο και ανυπότακτο «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα της 5ης του Ιούλη.

Αυτό το μεγάλο βαθύτατα ταξικό και βαθύτατα πατριωτικό και δημοκρατικό «ΟΧΙ» του ελληνικού λαού , το οποίο διατράνωσαν πρώτα από όλα τα πιο μεγάλα θύματα των μνημονίων και τα πιο φτωχά πληβειακά στρώματα της κοινωνίας μας, οι περιφρονημένοι και καταφρονημένοι αυτής της χώρας.

Αυτό, λοιπόν, το ταξικό και πατριωτικό «ΟΧΙ» έχει καταστεί φωτεινό ορόσημο για τον τόπο και την πορεία του.

Ένα φωτεινό ορόσημο που δεν μπορεί κανένας να σκιάσει ή να σβήσει.

Αυτό το νέο «ΟΧΙ» του λαού μας μπορεί η κυβέρνηση τη βδομάδα που ακολούθησε να το παραμέρισε και να το αγνόησε.

Αυτό, όμως, καθόλου δεν σημαίνει πως αυτό το «ΟΧΙ» νικήθηκε ή ότι ο λαός μας το μετέτρεψε σε «ΝΑΙ».

Κάνουν μέγα λάθος αν κάποιος πιστεύουν ότι το 62% του «ΟΧΙ» ήταν μια Κυριακάτικη λαϊκή μπόρα που πέρασε.

Κάνουν μέγα λάθος όσοι νομίζουν ότι το «ΟΧΙ» αυτό ήταν μια παροδική εφήμερη λαϊκή έκρηξη που μπορεί να χειραγωγηθεί από τα πάνω.

Αυτό το «ΟΧΙ», μία από τις καλύτερες στιγμές δημοκρατίας σε αυτή τη χώρα, εξέφρασε την ανάγκη αυτού του λαού για αξιοπρέπεια και συμμετοχή, το πάθος του να εκφράζει την οργή και την αγανάκτηση του, την ελπίδα του να δει την πατρίδα μας ανεξάρτητη, λεύτερη, χωρίς κηδεμονίες και υποτέλειες, δημοκρατική και δίκαιη.

Ε, λοιπόν, αυτό το «ΟΧΙ», όπως λέει και το σύνθημα μας, δεν ηττήθηκε.

Αυτό το «ΟΧΙ» συνεχίζεται και εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα μέχρι αυτό το «ΟΧΙ» να θριαμβεύσει, με μια Ελλάδα χωρίς μνημόνια, χωρίς λιτότητα, χωρίς προστάτες και κηδεμόνες, μια Ελλάδα δημοκρατική, προοδευτική και σε τελική ανάλυση σοσιαλιστική.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Φίλες και φίλοι,

Αυτές τις μέρες όλοι εμείς που με την ψήφο μας και το λόγο μας είπαμε «ΟΧΙ» στο νέο μνημόνιο δεχόμαστε μια πρωτοφανή επίθεση.

Στην πραγματικότητα έναν αληθινό πόλεμο.

Έναν πολύ βρώμικο πόλεμο.

Αυτόν τον πόλεμο τον έχουν εξαπολύσει πολύ συντονισμένα και στοχευμένα τα ευρωπαϊκά διευθυντήρια και τα ξένα μέσα ενημέρωσης σε συνδυασμό με τα περισσότερα εγχώρια συστημικά μέσα, την ελληνική ολιγαρχία και τα κέντρα του εγχώριου πολιτικού κατεστημένου.

Οι παλιότεροι μας λένε ότι μια τέτοια ορολογία επιθέσεων, η οποία κάνει λόγο για συνωμότες, λήσταρχους, δραχμοσυμμορίτες και άλλα φαιδρά και άθλια, έχουν να ακούσουν από την εμφυλιακή και μετεμφυλιακή περίοδο.

Αφήνω, βέβαια, τον ξεπεσμό σοβαρών, τάχα, διεθνών εντύπων που δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο, όπως οι Financial Times. Οι Financial Times, που αναφερόμενοι στο πρόσωπο μου έφτασαν να κάνουν λόγο για «ριφιφι» και κατάληψη στο Νομισματοκοπείο και σύλληψη του Στουρνάρα.

Με τέτοια δημοσιεύματα που συνδέουν ληστείες και φτάνουν μέχρι την ΚGB, σε ένα μείγμα φτηνού αντικομμουνισμού παλαιάς κοπής, δεν είναι καθόλου περίεργο που οι Financial Times πουλήθηκαν στους Γιαπωνέζους.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Ο βρώμικος πόλεμος των εγχώριων και ξένων κέντρων και μέσων δεν στρέφεται απλώς ενάντια στα στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας και στην ίδια την Αριστερή Πλατφόρμα ως τάση του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο πρόσωπο μας και στο πρόσωπο της Πλατφόρμας οι επιθέσεις αυτές επιδιώκουν να χλευάσουν, να συκοφαντήσουν και να διασύρουν όλον τον ΣΥΡΙΖΑ, τους αγώνες και το πρόγραμμα του.

Να διασύρουν και να χλευάσουν όλη την Αριστερά.

Κυρίως, όμως, επιδιώκουν να χλευάσουν και να διασύρουν το 62% που ψήφισε «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα.

Θέλουν να αμαυρώσουν την εναλλακτική λύση στα μνημόνια και τη λιτότητα.

Γιατί αυτά είναι που τους εξοργίζουν και τους τρομάζουν.

Δεν θα τα καταφέρουν, όμως.

Η συκοφαντία, η λάσπη, η κινδυνολογία και η τρομοκρατία θα πέσουν στο κενό.

Θα πέσουν στο κενό όπως έπεσαν στο κενό και στο δημοψήφισμα.

Ο λαός τους γυρίζει την πλάτη.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Φίλες και φίλοι,

Είναι εντυπωσιακό ότι δύο εβδομάδες μετά το περήφανο «ΟΧΙ» του ελληνικού λαού η κυβέρνηση ζήτησε από τη Βουλή εξουσιοδότηση προκειμένου να προχωρήσει στη σύναψη νέου, τρίτου μνημονίου στη βάση της απαράδεκτης συμφωνίας των Βρυξελλών.

Στο κυβερνητικό κάλεσμα ανταποκρίθηκαν με ενθουσιασμό και χαιρεκακία η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το ΠΟΤΑΜΙ.

Πολλοί, όμως, από μας τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ αρνηθήκαμε να συνεργήσουμε σε αυτήν την καινούργια διευρυμένη «μνημονιακή συναίνεση» και δεν ψηφίσαμε υπέρ τα εξουσιοδότησης για νέο μνημόνιο.

Στη συνέχεια, σύντροφοι και συντρόφισσες, πιστοί στο «ΟΧΙ» του δημοψηφίσματος, είπαμε ένα ξεκάθαρο «ΟΧΙ» στα δύο νομοσχέδια με τα προαπαιτούμενα μέτρα, τα οποία ήρθαν στη Βουλή και με διαδικασίες κάτι χειρότερο από εξπρές, που παραβίαζαν κατάφορα τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα.

Είπαμε ένα ξεκάθαρο «ΟΧΙ» σε προαπαιτούμενα αντιλαϊκά μέτρα, τα οποία ταυτόχρονα ήταν προϋπόθεση προκειμένου να ξεκινήσουν οι συζητήσεις για τη σύναψη του τρίτου εξοντωτικού μνημονίου με συνολικά μέτρα, τα οποία μαζί με τα προαπαιτούμενα μπορεί να ξεπεράσουν το απίστευτο ποσό των 12 δισ ευρώ.

Ποιοι και πως θα πληρώσουν τέτοια μυθώδη ποσά σε μια κατεστραμμένη και ερειπωμένη χώρα με εκατομμύρια φτωχούς και ανέργους;

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Όχι μόνο δεν μετανιώνουμε αλλά και είμαστε περήφανοι για το «ΟΧΙ» που είπαμε στη Βουλή στα δύο νομοσχέδια για τα προαπαιτούμενα.

Είμαστε περήφανοι ως βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ γιατί πιστεύουμε ότι τηρήσαμε την ιστορία και το μέλλον του.

Είμαστε περήφανοι για αυτό το «ΟΧΙ» ως πρώην υπουργοί κι ας ξέραμε ότι αυτό το «ΟΧΙ» θα συνεπέφερε την απομάκρυνση μας από την κυβέρνηση.

Στην Αριστερά δεν είμαστε εδώ και δεκαετίες για να κυνηγάμε σώνει και καλά καρέκλες και αξιώματα.

Στην Αριστερά τα υπουργεία και οι βουλευτικές έδρες δεν είναι αυτοσκοπός.

Είναι το μέσο για να υπηρετούμε αρχές, αξίες και προοδευτικές πολιτικές , όπως τις κρίνει και τις αξιολογεί ο καθένας μας, με τον πλέον ευσυνειδητο και αντικειμενικό τρόπο.

Αυτή, λοιπόν, η στάση μας με το «ΟΧΙ» και στη Βουλή ήταν , φίλοι και φίλες, που προκάλεσε τη λυσσώδη αντίδραση και τον πόλεμο εναντίον μας από τα ξένα και εγχώρια κέντρα του κατεστημένου, πόλεμο που, όπως όλα δείχνουν, θα προσλάβει ακόμα πιο φρενήρεις διαστάσεις το επόμενο διάστημα.

Αυτή η στάση μας , όμως, δεν προκάλεσε μόνο τον πόλεμο της αντίδρασης αλλά και «συντροφικά μαχαιρώματα» από στελέχη και ορισμένες ηγετικές πλευρές στον ΣΥΡΙΖΑ.

Αντιπαρέρχομαι αυτές τις τελευταίες επιθέσεις όπως έκανα πάντα.

Έχω μάθει να προσπερνώ και να μην επιδίδομαι στο «σπορ» των άγονων και εύκολων εσωκομματικών αλληλοκατηγοριών και αλληλοχαρακτηρισμών.

Έχω μάθει, επίσης, να μην προσωποποιώ τις διαφορές και τις αντιθέσεις στον αριστερό χώρο , όσο έντονες και αν είναι. Όπως θεωρώ ότι οι διαφορές και οι αντιπαραθέσεις μέσα στην Αριστερά πρέπει πάντα να διατηρούνται σε ένα υψηλό και πολιτισμένο επίπεδο και να μην ξεπέφτουν στη χαμέρπεια, τις συκοφαντίες και την ευτέλεια.

Γι αυτούς τους λόγους δεν θα απαντήσω στις συντροφικές κατηγορίες αλλά δεν μπορώ να μην πω δυο λόγια για εκείνους που έσπευσαν να μιλήσουν ανιστόρητα ότι η στάση μας υπονομεύει τάχα το κόμμα, την ενότητα και την πορεία του, ακόμα και τον πρόεδρο του.

Ρωτάω, λοιπόν, ευθέως:

Υπονομεύουμε τώρα το ΣΥΡΙΖΑ όσοι υπερασπιζόμαστε, παρά τους τόνους λάσπης και

βρώμικων επιθέσεων, τις αντιμνημονιακές αρχές και αξίες του κόμματος και το ριζοσπαστικό πρόγραμμα του ;

Υπονομεύουμε την ενότητα του κόμματος όλοι εμείς που θέλουμε να μείνουμε προσηλωμένοι όχι μόνο στο πρόγραμμα μας αλλά και στις μεγάλες αγωνιστικές παραδόσεις μας ενάντια στη λιτότητα ;

Στις μεγάλες παραδόσεις μας στην προάσπιση κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων ;

Τέλος, ποιοι υποσκάπτουν τον Πρόεδρο του Κόμματος, τον οποίο πάντα παρά τις διαφορές μας, στηρίζαμε ;

Εμείς που υποδεικνύουμε για το κόμμα και την κυβέρνηση ένα δρόμο συμβατό με τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις ή όλοι εκείνοι που ανοίγουν με ευκολία ένα δρόμο, που αν συνεχιστεί, οδηγεί στη μνημονιακή μετάλλαξη του κόμματος.

Δεν μας αξίζει μια τέτοια εξέλιξη.

Συντρόφισσες και σύντροφοι αυτό που κάναμε όλοι εμείς που είπαμε το μεγάλο «ΟΧΙ» στη Βουλή δεν ήταν τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από την υπεράσπιση των αρχών και των αξιών της Αριστεράς.

Δεν ήταν τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από την υπεράσπιση του προγράμματος μας.

Δεν ήταν τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από την ανταπόκριση στη λαϊκή ετυμηγορία της 25ης Γενάρη και στο «ΟΧΙ» του δημοψηφίσματος της 5ης Ιούλη.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Το βασικότερο επιχείρημα που ακούμε προκειμένου να δικαιολογηθεί η σύναψη συμφωνίας για τρίτο μνημόνιο είναι ότι δεν υπήρχε απέναντι στο μνημόνιο άλλη εναλλακτική λύση.

Ότι στις 12 Ιουλίου το τρίτο μνημόνιο ήταν αναπόφευκτος μονόδρομος.

Μήπως σας θυμίζει τίποτα αυτή η διαπίστωση ;

Μήπως αυτό δεν έλεγαν και οι Γ. Παπανδρέου και Γ. Παπακωνσταντίνου όταν υπέγραφαν το πρώτο μνημόνιο ;

Δεν ισχυριζονταν ότι είναι μονόδρομος;

Γιατί τότε λοιπόν, αντιδρούσαμε;

Μήπως το ίδιο δεν ισχυρίζονταν και ο αντιμνημονιακός Σαμαράς όταν ξαφνικά ανακάλυψε τη γοητεία των μνημονίων ;

Δεν ισχυρίζονταν ότι είναι μονόδρομος το δεύτερο μνημόνιο που συνομολόγησε ;

Γιατί, λοιπόν, τότε τους καταγγείλαμε ;

Και όταν ως ΣΥΡΙΖΑ καταγγείλαμε και σωστά το πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο , δεν είχαμε εναλλακτική λύση απέναντι τους ;

Όταν επί τόσα χρόνια, ακόμα και στην κυβέρνηση, καταγγέλλαμε τα μνημόνια.

Όταν ζητούσαμε και δεσμευόμαστε για την κατάργηση τους και όταν απορρίπταμε τη σύναψη νέων μνημονίων , ποια εναλλακτική λύση διαθέταμε ;

Ή δεν είχαμε εναλλακτική λύση ;

Ή ακόμα χειρότερα είχαμε την αυταπάτη ότι με ικεσίες ή κατάρες ή και τα δύο μαζί και με αναρίθμητους όρκους πίστης στο ευρώ θα πείθαμε μέσα από σκληρές διαπραγματεύσεις το ευρωπαϊκό κατεστημένο να εγκαταλείψει τις μνημονιακές επιλογές του ;

Και αν παρ' ελπίδα δεν τις εγκατέλειπε, όπως και έγινε, ποια ήταν η δική μας πρόβλεψη ;

Η άτακτη μνημονιακή υποχώρηση με επιχείρημα να αποφύγουμε την «άτακτη χρεοκοπία» ;

Για όλα αυτά χρειάζεται να υπάρξουν εξηγήσεις από την πλευρά της κυβέρνησης και βαθιά συζήτηση στο κόμμα και στην κοινωνία και όχι κινδυνολογία και ξόρκια , ούτε τείχη και εύκολες κατηγορίες κατά της Αριστερής Πλατφόρμας.

Διότι όταν ακολουθείς στο όνομα του ευρώ ένα δρόμο, περίπου, ως «πρόβατον επί σφαγής», δεν μπορείς να οικτίρεις απλώς την αδιστακτη, πράγματι, βαναυσότητα του σφάκτη σου.

Η Αριστερή Πλατφόρμα πολύ έγκαιρα τόνιζε σε όλα τα κομματικά και κυβερνητικά όργανα το αδιέξοδο της παρατεταμένης και γεμάτης αυταπάτες διαπραγμάτευσης, η οποία το μόνο που κατάφερνε ήταν να εξαντλεί μέχρι τελευταίου ευρώ τα όποια αποθεματικά της χώρας.

Η Αριστερή Πλατφόρμα επίσης ασκούσε δριμύτατη κριτική στην κυβέρνηση διότι δεν διέθετε την πολιτική βούληση να ακολουθήσει και να σχεδιάσει, εφόσον συναντούσε τείχος και αδιαλλαξία, μια πορεία εξόδου από την ευρωζώνη.

Ασκούσαμε κριτική στην κυβέρνηση γιατί αντιθέτως κατάγγελλνε μέχρι τέλος κάθε εναλλακτική προοπτική εθνικού νομίματος, περίπου, ως εφιάλτη για τη χώρα.

Όσο , όμως, η κυβέρνηση αρνούνταν να εντάξει σοβαρά, οργανωμένα και δημόσια στον πολιτικό σχεδιασμό της το ενδεχόμενο εξόδου από την ευρωζώνη, τόσο περισσότερο γινόταν έρμαιο και αιχμάλωτη των πιστωτών, ανεξάρτητα αν προσπαθούσε σπασμωδικά να αντιδράσει.

Όλα αυτά είχε μαλλιάσει η γλώσσα μας να τα λέμε στα κομματικά σώματα και στη βάση αυτών των απόψεων να μην ψηφίζουμε τις αποφάσεις, φτιάνοντας στο σημείο να μας καταγγέλλουν ότι γινόμαστε κουραστικοί και μονότονοι.

Ιδού , όμως, οι συνέπειες !

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η κυβέρνηση και η χώρα πάντα διέθετε, διαθέτει και τώρα εναλλακτική λύση απέναντι στα μνημόνια και τη λιτότητα.

Η εναλλακτική αυτή λύση προϋποθέτει την αμφισβήτηση του ευρωενωσιακού κατεστημένου και της ευρωζώνης.

Όπως προϋποθέτει και τη ρήξη από τη σκοπιά ενός προοδευτικού προγράμματος μετάβασης , με το καθεστώς εθνικής υποτέλειας, με το νεοφιλελευθερισμό και τα μεγάλα εγχώρια οικονομικά συμφέροντα.

Δεν είναι η ώρα να παρουσιάσω όλο το πρόγραμμα αυτής της εναλλακτικής λύσης, η οποία εν πολλοίς καταγράφεται και στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, άσχετα αν αυτό έχει υποβαθμιστεί ή και σε μεγάλο βαθμό εγκαταλειφθεί από την κυβέρνηση.

Επιτρέψτε μου, όμως, να υπογραμμίσω ορισμένα μόνο από τα καίρια σημεία αυτού του προγράμματος.

Το πρώτο και κύριο για μια νέα πορεία της χώρας είναι η εθνικοποίηση – κοινωνικοποίηση των τραπεζών , προκειμένου υπό δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικό έλεγχο να αναλάβουν ένα νέο αποκλειστικά αναπτυξιακό και κοινωνικό ρόλο.

Όσο οι τράπεζες παραμένουν υπό ιδιωτικό έλεγχο και διαχείριση, οι κυβερνήσεις , οποιεσδήποτε κυβερνήσεις, δεν μπορεί παρά να είναι όμηροι του χρηματιστικού κεφαλαίου.

Αποτελεί δε πρόκληση το γεγονός ότι οι τράπεζες της χώρας συνεχίζουν να βρίσκονται υπό τον έλεγχο του ιδιωτικού κεφαλαίου και να παίζουν «ληστρικό» ρόλο παρότι

ανακεφαλαιοποιούνται συνεχώς με δημόσιο χρήμα και το δημόσιο ελέγχει το μετοχικό τους κεφαλαίο.

Και μιας και μιλάμε για τις τράπεζες:

Πότε θα εξετασθούν επιτέλους τα μεγάλα σκάνδαλα δεκάδων δις ευρώ του ξεπουλήματος της ΑΤΕ και του ΤΤ στην Πειραιώς και στη Eurobank ;

Το δεύτερο σημείο που ήθελα να τονίσω είναι η ανάγκη να μείνουν ή και να περάσουν υπό δημόσια ιδιοκτησία, δημόσια διαχείριση, δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο και να ανασυγκροτηθούν ως τέτοιες όλες οι στρατηγικές επιχειρήσεις της χώρας, όλα τα στρατηγικά δίκτυα, όλες οι στρατηγικές υποδομές και τα ειδικής αξίας ακίνητα φιλέτα.

Απ' αυτή τη σκοπιά αρνούμαστε τις ιδιωτικοποιήσεις που προωθεί το νέο μνημόνιο και πολύ περισσότερο την ίδρυση του νεοαποικιακού τέρατος των 50 δις που καταλύει κάθε έννοια εθνικής κυριαρχίας και φέρνει τον παραπλανητικό τίτλο: Ταμείο Αξιοποίησης της Δημόσιας Περιουσίας.

Είμαστε ριζικά αντίθετοι στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών μας και ειδικότερα του λιμανιού του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης.

Είμαστε ριζικά αντίθετοι στην εκποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων της χώρας μας , που δίνονται πεσκέσι σε γερμανικά χέρια.

Είμαστε αντίθετοι στην πώληση του Ελληνικού που αποτελεί έναν ανεκτίμητης αξίας παραθαλάσσιο χώρο για πράσινο και δημόσιες και κοινωνικές δραστηριότητες.

Είμαστε αντίθετοι στην πώληση του στρατηγικού ενεργειακού δικτύου του ΑΔΜΗΕ.

Όπως είμαστε αντίθετοι σε δήθεν ισοδύναμα μέτρα για να αποφευχθεί , τάχα, η πώληση του, που αν εφαρμοστούν θα επιφέρουν ισοδύναμα πλήγματα στη δημόσια ενεργειακή βάση της χώρας.

Η Ελλάδα δεν τελεί υπό εκποίηση , ούτε μπορεί να μετατραπεί σε αγορασμένο μνημονιακό οικόπεδο.

Το τρίτο που θέλω να υπογραμμίσω είναι η ανάγκη μιας μεγάλης αναδιανομής πλούτου σε βάρος των πολύ μεγάλων εισοδημάτων, των μεγάλων περιουσιών, των μεγάλων κερδών και

του απέραντου μαύρου χρήματος, που βρίσκεται είτε σε φορολογικούς παράδεισους, είτε σε ξένες τράπεζες είτε διέρρευσε από τη χώρα ανενόχλητο και ανεξέλεγκτο τα τελευταία χρόνια και όχι μόνο.

Ειδικό ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση μπορεί αν παίξει ένα νέο φορολογικό σύστημα και ένας ανακαινισμένος, αποτελεσματικός και αδιάφθορος μηχανισμός ελέγχου.

Το τέταρτο και από τα κεντρικότερα θέματα που πνίγουν τη χώρα είναι η αποκατάσταση της νομιμότητας και της διαφάνειας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης με τον έλεγχο του ιδιοκτησιακού τους καθεστώτος και το χτύπημα της διαπλοκής μέσω ενημέρωσης και έργων που αναθέτει το δημόσιο.

Το πέμπτο και πολύ καθοριστικό είναι η βαθιά διαγραφή του χρέους, η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του, χωρίς την οποία η χώρα δεν μπορεί να έχει μέλλον.

Φυσικά , προϋπόθεση για όλα αυτά είναι η απαλλαγή της χώρας από τα μνημόνια και τη λιτότητα, μαζί με τη ρήξη με το νεοφιλελευθερισμό και με στόχευση ένα εναλλακτικό οικονομικό και κοινωνικό πρότυπο διεξόδου , ανόρθωσης και παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Φίλοι και φίλες,

Υπάρχει ένα ερώτημα που πλανάται, σχεδόν, σε όλους στους πολίτες πολύ περισσότερο ,μάλιστα ,το τελευταίο διάστημα.

Μπορεί ένα πρόγραμμα στη χώρα , σαν κι αυτό του οποίου θίξαμε πολύ επιγραμματικά κάποια καίρια σημεία.

Ένα πρόγραμμα χωρίς μνημόνια, λιτότητα και εναλλακτικό στο νεοφιλελευθερισμό να εφαρμοστεί στο πλαίσιο της ευρωζώνης, με την παρουσία της Ελλάδας στο ευρώ ;

Νομίζω ότι οι τελευταίες εξελίξεις στη ευρωζώνη και η εκβιαστική στάση των κυρίαρχων κύκλων της ΕΕ, με την επιβολή στη χώρα μας νέου αποκρουστικού μνημονίου, μάλλον πρέπει να έχουν δώσει την απάντηση και στον πλέον κακόπιστο.

Η ευρωζώνη και η ΕΕ έχουν μετατραπεί σε σκληρές δομές που έχουν γυρίσει την πλάτη στη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία. Σε σκληρές δομές που, υπό την ηγεμονία της Γερμανίας, επιβάλλουν τη δικτατορία του χρηματιστικού κεφαλαίου και των αγορών και ένα ασφυκτικό άγρια ταξικό νεοφιλελεύθερο μονόδρομο.

Μια εναλλακτική προοδευτική λύση στη χώρα μας , η οποία θα συνοδεύεται από μια ανεξάρτητη, πολυδιάστατη οικονομική και εξωτερική πολιτική, είναι προφανέστατο ότι θα έρθει σε σύγκρουση με τις δυνάμεις που κυριαρχούν στον ευρωζωνικό χώρο και δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ισχυρή πολιτική βούληση και το πολιτικό σχέδιο εξόδου από την ευρωζώνη.

Αυτή η θέση που ως Αριστερή Πλατφόρμα την υποστηρίζαμε εξαρχής, εδώ και χρόνια και σε όλους τους τόνους, γίνεται σήμερα κατανοητή από όλο και περισσότερο κόσμο.

Δεν μπορεί να αμφισβητήσουμε τα μνημόνια και τη λιτότητα, πολύ περισσότερο το νεοφιλελευθερισμό, αν δεν αμφισβητήσουμε, ταυτόχρονα , την ευρωζώνη και τη θέση της χώρας μας σε αυτήν.

Συντρόφισσες και σύντροφοι ,

Φίλοι και φίλες,

Οι κυρίαρχοι κύκλοι, ενώ εκθειάζουν και ανέχονται τα μνημόνια της καταστροφής, για να εξωραΐσουν τη μνημονιακή βαρβαρότητα, εμφανίζουν την έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη περίπου ως είσοδο στην κόλαση.

Η προπαγάνδα αυτή δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα και το μόνο που εξυπηρετεί είναι να κρατά τη χώρα μας καθηλωμένη σε καθεστώς μισοαποικίας και οικονομικής υποδούλωσης.

Η έξοδος της χώρας μας από το ευρώ, με της συγκρότηση ενός νέου εθνικού νομίσματος, την οποία προτείνουν και μια σειρά διάσημοι διεθνώς οικονομολόγοι όπως ο Πωλ Κρούγκμαν, ο Τζόζεφ Στίγκλιτς, Ο Φρέντερικ Λόρντον , ο φίλος του Κώστα Λαπαβίτσα , Χάινερ Φλάσμπεκ και πολλοί άλλοι, δεν αποτελεί κατά κανένα τρόπο καταστροφή.

Ασφαλώς αυτή η έξοδος θα φέρει μαζί της κάποιες δυσκολίες στην πρώτη φάση της μετάβασης από το ευρώ στο νέο εθνικό νόμισμα.

Ανθόσπαρτοι δρόμοι, όμως, εδώ που μας έχουν φτάσει ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, δεν υπάρχουν.

Η έξοδος από την ευρωζώνη, αντίθετα από τη μακάβρια προπαγάνδα, με την προϋπόθεση

ότι θα συνοδευτεί με τις κατάλληλες προοδευτικές πολιτικές που προτείνουμε, είναι βέβαιον πως μπορεί γρήγορα να ανατάξει οικονομικά και κοινωνικά τη χώρα.

Το εθνικό νόμισμα, αποκαθιστώντας τη νομισματική κυριαρχία, μπορεί με μια νέα προοδευτική στρατηγική να γίνει ένα ισχυρό κίνητρο και εφελτήριο για να ενισχυθούν σημαντικά οι εξαγωγές και να υποκατασταθούν εισαγωγές.

Μπορεί να γίνει εφελτήριο για την αναζωογόνηση της πρωτογενούς παραγωγής και την ενίσχυση του τουρισμού.

Μπορεί , επίσης , να συμβάλει ώστε να ενισχυθεί πολύ σημαντικά η ρευστότητα στην ελληνική οικονομία για την παραγωγική της ανασυγκρότηση και την ταχεία αύξηση της απασχόλησης.

Προτείνουμε από αυτό το βήμα να ανοίξει άμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και στην ελληνική κοινωνία η απαγορευμένη συζήτηση για το εθνικό νόμισμα.

Και προτείνουμε αυτή η εσωκομματική και δημόσια συζήτηση να γίνει ελεύθερα , νηφάλια και απροκατάληπτα, χωρίς δαιμονοποιήσεις και τερατογενέσεις, χωρίς τρομοκρατία και κινδυνολογίες.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Είναι μάλλον βέβαιον ότι η σημερινή μας συγκέντρωση πρόκειται να αξιοποιηθεί από το κυρίαρχο μπλοκ των αστικών δυνάμεων για να εξαπολύσουν μια εκστρατεία ψευδολογίας, αποπροσανατολισμού , διαστρέβλωσης και παραπλάνησης.

Είναι βέβαιον ότι θα μεταφράσουν τις απόψεις μας ως υπονόμευση , τάχα, του ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως ως απαρχή για τη διάσπαση του και ίδρυσης νέου κόμματος.

Προλαβαίνουμε τα γνωστά παπαγαλάκια και τους λέμε ότι την παραπλάνηση και τις διαβολές τους δεν τα πιστεύει πλέον κανείς και ιδιαίτερα ο δημοκρατικός, προοδευτικός και αριστερός κόσμος.

Με τη σημερινή συγκέντρωση μας το μήνυμα που εκπέμπουμε στον ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας μέσα από τη διαφορετικότητα μας .

Εκπέμπουμε ένα ισχυρό μήνυμα για την ανάγκη να επανακάμψει γρήγορα ο ΣΥΡΙΖΑ στις προγραμματικές αντιμνημονιακές ρίζες του.

Ένα μήνυμα να διακόψει άμεσα τις νέες διαπραγματεύσεις με την τερατοϊκα για νέο μνημόνιο.

Να απεγκλωβιστεί άμεσα ο ΣΥΡΙΖΑ και να απεγκλωβίσει τη χώρα από νέες και παλιές μνημονιακές δεσμεύσεις.

Εκπέμπουμε ένα μήνυμα για την ανάγκη ενός νηφάλιου , χωρίς περιχαράκώσεις, χωρίς κινδυνολογίες και ιδιοκτησιακά σύνδρομα, δημοκρατικού διαλόγου μέσα στο κόμμα και την Αριστερά.

Εκπέμπουμε από αυτό το βήμα ένα μήνυμα για να λειτουργήσουν οι συλλογικές δημοκρατικές διαδικασίες που έχουν εδώ και καιρό τεθεί στο περιθώριο στο κόμμα και έχουν δώσει τη θέση τους σε κλειστές διαβουλεύσεις και αποφάσεις.

Διαδικασίες που δεν θα έχουν σχέση με τα γνωστά νοσηρά φαινόμενα του παρελθόντος σε άλλα κόμματα εξουσίας.

Εκπέμπουμε επίσης από αυτό το βήμα ένα μήνυμα συνεργασίας και κοινής δράσης προς όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς., προς όλες τις δημοκρατικές αντιμνημονιακές δυνάμεις της χώρας, με στόχο τη συγκρότηση ενός μεγάλου μετώπου δράσης του «ΟΧΙ».

Μιας μεγάλης πατριωτικής δημοκρατικής, αντιιμπεριαλιστικής και προοδευτικής κοινής δράσης για μια Ελλάδα δημοκρατική , ανεξάρτητη, χωρίς κηδεμονίες και λιτότητα , μια Ελλάδα της παραγωγικής ανασυγκρότησης και της δικαιοσύνης, μιας Ελλάδας με κατεύθυνση και ορίζοντα το σοσιαλισμό.

Τέλος από αυτό το βήμα θέλω να κλείσω χαιρετίζοντας την αδούλωτη νεολαία του «ΟΧΙ» , η οποία με την ψήφο και της συμμετοχή της στις πλατείες μας έκανε πάλι , μετά από πολλά χρόνια υπερήφανους.

Θέλω επίσης να υπογραμμίσω ότι είναι καιρός να επιχειρήσουμε να ανασυγκροτήσουμε και αν επαναθεμελιώσουμε στις γραμμές μας και με σύγχρονους βαθιά ταξικούς όρους μια ριζοσπαστική νεολαία που θα αναλάβει να χτίσει το ελπιδοφόρο

προοδευτικό αύριο αυτής της χώρας.

Καλή μας δύναμη!